

מבית

שבועון קבוצת יבנה
כ"ב במנחם אב תשע"ח
(3.8.18)

"ליל כוכבים קיצי"- ציורו של רפי פרץ

שבת פרשת "עקב" - מברכין החודש

כניסת השבת -19:14 צאת השבת - 20:16

פרשת "עקב" – מברכין החודש

ליל שבת

19:14 הדלקת נרות

רבע שעה
לאחר הדל"נ
מנחה, קבלת שבת וערבית

שבת

07:30 דף יומי בבית המדרש

08:30 תפילת שחרית / אחרי התפילה יתקיים שיעורו של רמי ינאי, מרכז לימודי התנ"ך במכללת הרצוג

10:00 תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת

13:00 תהילים לנשים - בבית המדרש

13:30 תפילת מנחה גדולה

13:50 שיעור בספר תהילים בבית משפ' נח חיות

17:15 תפילת מנחה קטנה בבית הכנסת / לאחר התפילה שיעור "צורבא מרבנן"

20:16 צאת השבת

17:45 - הבית האדום פתוח למבקרים למשך שעה

בשל עבודות אחזקה משק הילדים סגור למבקרים עד הודעה חדשה.

שהשמחה במעונם

מזל טוב לניר ורבקה שריד להולדת הבן, ומזל טוב לסבתא רבתא יוכבד להולדת הנין

ולצביקה ורבקית להולדת הנכד, ומזל טוב לכל משפחת שריד.

מזל טוב לנח ותמי חיות להולדת הנכדה, בת לאלעד ושדמה.

מזל טוב לארי וצילה גינוסר וסבתא רבתא חנה יעיר להולדת הנכד/הנין, בן לאבידן ותמנה.

במוצאי שבת הבריכה תיפתח

לרחצה מ-20:30 עד 22:00

נחום

תפילת מנחה-ערבית בימות החול

בבית הכנסת – 19:25

בשכונה הצפונית – מנחה – 18:30 ערבית – 20:30

בשכונה הדרומית – מנחה – 18:00 ערבית – 20:15

פרשת עקב / אוריאל אסולין

הכסף והזהב איננו חסרון בארץ" - הרמב"ן על דברים, ח', ד"ה: "אשר אבניה ברזל". כלומר, א"י איננה ארץ של מותרות ושפע, אלא ארץ המאפשרת לתושביה חיים טובים של הסתפקות במועט. בארץ יש כל מה שצריך. לא פחות מדי ולא יותר מדי, וזו הברכה הראויה לאדם שעלול בקלות להגיע למצב שבו: "פן אשבע וכחשתי..." (משלי, ל' ט').

ראוי לשבח את הארץ לא רק על מה שיש בה, אלא גם על מה שאין בה. יש בה נחושת וברזל שהם כלי העבודה וכלי הבישול, אך הכסף והזהב הם מותרות, ולכן לא נפוצים בא"י.

ניתן ללמוד מסר זה גם מהפסוק הבא, המדבר בלשון המעטה: "לא תחסר כל בה, לא במסכנות תאכל בה לחם". הפסוק לא מתאר שפע, אלא קיום פשוט, ללא מחסור וצמצום.

עד ימינו אנו, ארץ ישראל לא משופעת באוצרות טבע נדירים, אך בעמל ובמאמץ מצליחים בני הארץ להוציא "לחם מן הארץ".

לקראת פרידתו של משה מעם ישראל, הוא מתאר בפניהם את השפע שיש בארץ ישראל כך: **אָרֶץ, נְחָלֵי מַיִם--עֵינַת וּתְהַמַּת, יִצְאִים בְּבִקְעָה וּבְהָר. אֶרֶץ חֹטָה וְשָׁעָרָה, וְגִפְן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן; אֶרֶץ-זֵית שָׁמֶן, וְדָבָשׁ. אֶרֶץ, אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכָּנֹת תֹּאכַל-בָּהּ לֶחֶם-לֶא-תַחְסֹר כֹּל, בָּהּ; אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בְּרִזָּל, וּמְהַרְרִיהָ תַחְצֹב נְחֹשֶׁת. וְאֶכְלָתָהּ, וְשָׂבַעְתָּ-- וּבְרִכְתָּ אֶת-ה' אֱלֹקֶיךָ, עַל-הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ.**

ברור לנו שלדור נוודי מדבר תיאור זה הוא חלומי, אך בהשוואה לשאר הארצות המיושבות נראה כי א"י היא בעלת מחצבים ופירות נפוצים ולא כך כך מיוחדים.

אם כן - מדוע משה מתאר בהרחבה רבה את פירות הארץ הנפוצים ואת מחצביה הפשוטים?

על כך עונה הרמב"ן: "כי במקום אשר תחשוב ששם אבנים - תמצא ברזל, כי מעפרה יוקח. ובישרם כי בארץ ישראל מחצב נחושת וברזל, שהם צורך גדול ליושבי הארץ ולא תחסר כל בה. אבל מוצא

אבלים על פטירתו של חברנו
אפרים (אפרה) שוולב ז"ל
 למרים, לילדים ולבני משפחותיהם
משתתפים בצערכם
 קבלו את תנחומינו
בית קבוצת יבנה

שבוע של קבלה ונתינה

סיכום לקיטנת איל"ן תשע"ח / דגנית גלס

"שני כוחות נתן הקב"ה לאדם.

מחד גיסא - הכוח להיות יוצר עולמות.

הכוח להיות רב ומורה וללמד את הזולת,

להשפיע עליו ולשנות את אישיותו וליצור אותה מחדש.

מאידך גיסא נתן הקב"ה לאדם כוח אחר.

הכושר להיות תלמיד ללמוד מהזולת ...

אסור לאדם, אף לגדול שבגדולים

לשכוח כי יכול הוא ללמוד מאחרים

באותה מידה שיש ביכולתו לתת לאחרים ...

כל אדם הוא גם רב וגם תלמיד,

משפיע ומושפע, מקבל ונותן ..."

(תפילה. הרב סלוביניצ'יק)

ללמוד להסתדר איתם, למרות שזה לא

תמיד קורה". (נצר חפץ).

"אני לוקחת איתי משבוע של קייטנה

הרגשה טובה ומספקת ואני שמחה על

הזכות שהיתה לי לתרום לאחרים ולעשות

משהו בשביל אנשים שצריכים את זה".

(אופיר ריין).

"טוב להיות בצד הנותן למי שצריך זאת

ולהעלות חיוך על פניו של ילד כשהגשמנו

לו חלום". (נווה עפרוני).

מבחינתי, די במילים אלה, כדי להבין עד

כמה משמעותי ובעל ערך שבוע אחד של

קייטנת איל"ן.

אז מה היה שם? יותר נתינה או קבלה?

לרגעים היה נדמה ששווה בשווה, אך מבט

בתמונות, הקשבה למילים של הנוער

והיזכרות ברגעים ובמכלול החוויה, נראה

שיצאנו כולנו - מקבלים ללא גבול.

שאלנו את החבר'ה: "מה אתה לוקח איתך

משבוע של קייטנה?" והנה תשובות

שקיבלנו:

"שבוע אחד קשה שנותן סיפוק להרבה זמן

ושווה כל רגע" (תמר נחליאל-כוכבא).

"כשעובדים בשיתוף פעולה ועם הרבה רצון

טוב, אפשר לעשות דברים גדולים

ומשמעותיים" (בוגרת י"ב).

"אני לוקחת איתי משבוע של קייטנה,

ללמוד איך לנסות להתגבר על אתגרים או

אז מה בעצם היה לנו שם?

רוחי אחת - "הסבתא של הקייטנה" שליוותה, יעצה ותרמה מניסיונה העשיר וכישרונה הרב.

שני צוותים בסיסיים - "צוות טכני" שבלעדיו כלום לא יכול לצאת לפועל.

ו"צוות הדרכה" שמדריך ומלווה את החניכים לאורך כל השבוע.

שלושה ירחי לידה - של תכנון, התנהלות ביורוקרטית (מול איל"ן), מחשבה ובניית תוכנית.

ארבעה מפגשי הכנה - שיחת הכנה לחברת נעורים, נסיעה לנמל ת"א לאירוע "להרגיש נגישות", נסיעה עם כיתה ט' לביה"ס "און" להיכרות עם החניכים, מפגש של כל המדריכים עם **עדי ברקוביץ'**, שסיפרה את סיפור חייה כבחורה עם נכות בתוך חברה רגילה.

ארבע פעילויות שהכינו כיתה ז' - משחק קאהוט, משחק בדשא סינטטי, פעילות במשק הילדים ויום ספורט, שהיו מאורגנות ומתוכננות היטב והראו את ההשתלבות הטובה שלהם בחוויה.

חמישה "מודה אני" לפתיחת היום - אקורד פתיחה ליום נפלא.

חמש "ישיבות סיכום יום" - עם פינוק חם, משובח ומשביע שקיבלנו מחברי הקיבוץ המופלאים.

שישה ימים של פעילות אינטנסיבית וכיפית.

ועוד ... 12 חניכים שנרשמו לקייטנה, 11 משפחות שהגיעו, 10 שנשארו עד הסוף, 11 משפחות שהקייטנה העניקה להם שבוע של נשימה והתאווררות, עשרות מתנדבים שלקחו חלק בעשייה, ענפי שירות שהיו סבלניים ומכילים לכל הצרכים והבלגן, שומרי לילה שויתרו על שעות שינה, שלושה זוגונים שהיו שותפים, משפחות שהשתתפו בארוחת ארבע קהילתית ויצרו יחד חבילת מתנה למשפחות החניכים, אפייה עם חברי מפג"ש שתוצרתה היתה כיבוד למסיבת הסיום, שמונה מדריכים מבחוץ (מקהילת ביה"ס) שתרמו לאווירה הכללית, נוער שיום שלם היה עסוק בהרעפת אהבה וחום, מסירות, אחריות, ארגון, טיפול, ליווי, עידוד חניך שהתעצב, חיזוק ילד מתגעגע, השריית שמחה ולעיתים אף הצבת גבולות ועמידה איתנה מול חוסר שיתוף פעולה, הוצאה לפועל והגשמת חלומות לחניכים ומסיבת סיום אחת שהיתה מרגשת ומושקעת.

"מה שאני לוקחת מהקייטנה זה להסתכל תמיד בעיניים שוות, לדעת שמיוחד או שונה זה לא פחות שווה ממני. לדעת לאהוב מבלי לשפוט" (בוגרת י').

"אני לקחתי איתי את הכוחות שיש לקבוצה ואת היכולת לעבוד עם כמה שכבות גיל ביחד, להפעיל וליזום פעילויות. בנוסף, להיות מגובשים למען מטרה אחת" (גפן עפרוני).

אהבת חינוך אינסופית ואור, קהילה מקרינה ומכילה, משתפת פעולה ומושיטה יד.

אז מה היה שם יותר? נתינה או קבלה?

את זה, תגידו אתם ...

צוות הקייטנה

נעמה טסלר ודגנית גלס (מרכזות), רעות

לסלוי וגפן עפרוני (צוות טכני), נעם צרור

ומיכל שליסלברג (מדריכות נעורים

ולימונים).

"אני יוצאת משבוע של איל"ן מסופקת. ברגשות מאוד מיוחדים ושמים, על שזכיתי לעזור לילדים אלה. בנוסף, אני מודה לכל אנשי הקיבוץ על העזרה, התמיכה והאיכפתיות. שנזכה לעוד הרבה שנים של עשייה והתנדבות טובה". (רונה כהן).

כל כך הרבה אתגרים פיזיים ורגשיים שמרוכזים בתוך שבוע אחד.

כל כך הרבה אנרגיה שמנותבת לעשייה חיובית.

כל כך הרבה טוב, יופי ושמחה שעוטפים את האתגר ומעניקים למידה משמעותית לשבוע הזה בפרט, לחיים בכלל, ליחסים בינינו ולעולם כולו.

מחשבות על קייטנת איל"ן / הרב אילעאי

כפי שקורה מספר פעמים בשנים האחרונות, בתשעת הימים שבין ר"ח אב לתשעה באב. כך יצא, שדווקא הימים שבהם קבעו חז"ל כי יש "למעט בשמחה" ולכן אסרו רחצה של הנאה, שמיעת מוסיקה ושלל בילויים של שמחה, עמוסים עבור הנוער שלנו בבילוי יומי בבריכה, נסיעה ל"סופרלנד" ובשלל אטרקציות סוערות ומשמחות.

יש כמובן מי שיטען שדווקא העשייה החברתית וגמילות החסד שבקייטנה, מתאימות במיוחד לימי בין המצרים ויש בהם מן התיקון החברתי עליו התריעו הנביאים וחז"ל בקשר לחורבן. מה גם

קייטנת איל"ן היא מפעל מופלא. ההתגייסות הכללית של הקיבוץ, של הנוער, של החברים המתנדבים, של רכזות הקייטנה, והשקעת המשאבים העצומה בחומר וברוח לטובת מפעל החסד הזה, היא נקודת אור מרגשת ומרוממת בחופש הגדול ובשנה כולה. אשרינו שזכינו, ותודה לטורחים ולעמלים בפרוייקט המבורך הזה.

ואחרי השבחים העמוקים היוצאים מהלב בהערכה עצומה, ומבלי לגרוע מהם כמלוא הנימה, אני מבקש לתהות בקול על סוגיה הלכתית-חברתית הקשורה בקייטנה הנהדרת הזו. קייטנת איל"ן נערכה השנה,

שמפעל חסד מבורך שכזה, ודאי עדיף שבעתיים על הבטלה שעלול החופש הגדול לזמן עבור בני נוער. אלו טענות כבדות משקל ונכונות בהחלט. מסיבות אלו גם נוהגים קיבוצים דתיים רבים לקיים קייטנות שכאלו בשבוע שלפני תשעה באב, ובהחלט יש לדעה זו על מה לסמוך. אך למרות זאת, אני חושב שקיום הקייטנה בתאריך זה הוא שגיאה חינוכית והלכתית. ברור לכל כי אילו היה מדובר בקבוצה של אנשים "רגילים" שאינם בעלי מוגבלות, לא הייתה קבוצת יבנה ממהרת לפתוח את הבריכה עבורה ב-ז' באב. ברור גם שלא היינו שולחים את נערינו ונערותינו לבלות בלונה-פארק יחד עם שום קבוצה "רגילה" אחרת בימים אלו. ה"צידוק" ההלכתי לריבוי הביילויים בהם משתתפים בני הנוער שלנו במהלך הקייטנה היא שעבורם מדובר בעבודת חניכה, הדרכה וליווי, ולא בבילוי גרידא. אין חולק – ההשתתפות בקייטנה היא משימה גדולה, הדורשת מהנוער שלנו אחריות עצומה, ונראה שהחבר'ה עומדים בה באופן מרשים, ועל כך נאה לשבח. אך דומני שהגיעה העת לשנות את המנגינה – לעבור מתודעה של "חסד" ו"נתינה" לתודעה של "שילוב" ו"שותפות".

כשאנחנו עוסקים בנתינה ובעשיית חסד, אנחנו מנציחים מעמדות היררכיים – נותן ומקבל, חזק וחלש, עשיר ועני, בריא וחולה. ברור לכל שאין פה חבורה או קבוצה אחת המבלה יחד, אלא שתי קבוצות שאחת

מעניקה לאחרת מטובה. ראיית אנשים עם מוגבלות כאנשים שלמים וכחלק מהחברה, דורשת מאתנו להפוך את קייטנת איל"ן ממפעל חסד לבילוי משותף. לא "פעילות שאנחנו עושים להם", אלא "פעילות שאנחנו עושים יחד איתם".

כשאנו מתירים לנוער שלנו, במסגרת הקייטנה, ללכת לבריכה בתשעת הימים חרף האיסור ההלכתי, אנו בעצם מכריזים – "מותר לכם ללכת לבריכה, משום שזה לא נחשב בילוי עבורכם". אך האמת, כך אני מקווה ומתפלל, שקייטנת איל"ן היא בילוי גם עבור החונכים והמדריכים, הצוות הטכני והמלווים. הערך המוסף הוא לא רק הנתינה, אלא ההבנה שאפשר לבלות יחד וליהנות יחד, אפילו עם אנשים שסובלים ממוגבלות גופניות ושכליות חמורות. לא רק כמעניקים וכגומלי חסדים כלפי מי שלא שפר עליהם גורלם, אלא גם כאנשים שווים, כחברים וכשותפים, יחד עם מי שאינו דומה לנו ואולי גם חלש מאתנו וזקוק לעזרתנו.

דומני שעדיף יהיה כי בשנים הבאות נעשה מאמץ לקיים את הקייטנה בשבוע אחר במהלך החופש, ולא בימים הסמוכים לתשעה באב. מהלך כזה הוא גם נכון הלכתי, גם ראוי יותר מבחינת האמירה החינוכית בו, וגם מסייע לנו לבנות חברה שלמה וצודקת יותר, יחד עם האדם השונה או המוגבל.

תחזקנה ידי כל העושים והעושות במלאכה, בעזרת ה' נעשה ונצליח.

השאלה היא אחרת / אלכס בקר

האדמה על ידי יהודי שומר מצוות היתה מלהיבה ומושכת. עם ראשית ההתיישבות היתה חשיבות לאומית עצומה להקמת יישובים חקלאים במרחבי הארץ. התלהבות זו התבטאה בכל תחומי העשייה. היום הצרכים השתנו באופן רדיקלי; חברים לא מוצאים אתגר בתחומי התעסוקה בתוך המשק, מספר השכירים גדל.

למשל, אין היום אפילו חבר אחד שעובד בענף הלול. במצב כזה, אי אפשר לפתח בלב ילדינו מחוייבות לעבודה בענפי המשק הקיימים. אמנם לרפת ולגד"ש יש עדיין איזה זיו רומנטי ומושך.

אם ברצוננו לשרוד כקיבוץ דתי לאורך זמן, עלינו לדאוג לשלושה מרכיבים:

1. תחומי תעסוקה, כאן בבית, שיהוו אתגר ועניין לחברים ועל מנת למשוך קליטה מתאימה. (מזמן הפסקנו לקלוט גרעינים של בני עקיבא או כל קבוצה אחרת).
2. רמת דיור דומה לרמות הדיור בחוץ.
3. חיים קהילתיים מפותחים בתחומי חברה, תרבות ודת וכו'.

כל זה צריך לצמוח מתוך **חזון ואמונה**. מרכיב המוטיבציה הרעיונית המשותף הכרחי. בלי מרכיב זה אין לקבוצת יבנה הצדקת קיום כקיבוץ דתי ולכן, לדעתי, ההתייחסות רק למוטיבציה לעבודה איננה **הלוואי שנשכיל ונצליח**. הכל.

קראתי את המאמרים של **שלום אריכא ואלישע תשבי** ונזכרתי בבדיחה שאולי משקפת את המציאות.

שני אנשים דיברו על העבודה שלהם: "האם אתה חושב על העבודה כאשר אתה בבית?" שאל האחד.

"אני? אני לא חושב על העבודה גם כאשר אני בעבודה!" השיב השני.

נדמה לי שמוקד הדיון נמצא בנקודה אחרת. מטבע הדברים, כל התחברות או אירגון של אנשים עובר תהליך של התנוונות. DECADENCE באנגלית.

השאלה היא איך שומרים על אותה רמת התלהבות שהיתה בראשית היווסדה של אותה התארגנות?

החינוך לעבודה איננו תלוש מיתר המטרות החינוכיות. הצרכים והדרישות של החינוך השתנו כי העולם השתנה. אי אפשר להדגיש את החינוך לעבודה בלי לכלול גם חינוך לאמונה, אמינות, אחווה חברתית והרבה ערכים אחרים.

אנחנו, כאנשים הגרים בתוך קיבוץ דתי, לא מודעים לגודל המהפכנות של רעיון תורה ועבודה. בנוף העולם התורני הסובב אותנו זה עדיין רעיון מהפכני. אנחנו עוף מוזר ביער. מצד אחד - דתיים ומצד שני - קיבוצניקים. ויש האומרים שאנחנו לא זה ולא זה.

בעידן בו אנחנו חיים, החקלאות איננה אטרקטיבית כפי שהיתה. בעבר עבודת

סגירת בתי הילדים בימי שישי / מיכל סופר-ברלב

אני נאלצת להגיע ב- 6:30 על מנת לקבל את העובדים ולעזוב אחרי שאחרון העובדים הולך, סביב 14:00.

איך אני יכולה מצד אחד, להיות מרוכזת ומחוייבת לעבודתי, מבלי לתהות איפה ילדי נמצאים אחרי ביה"ס? האם הגיעו הביתה? האם אכלו צהריים? למה אני לא יכולה להרגיש שיש מאחורי מערכת שתומכת ומאפשרת לי לתת את כל כולי

בעבודה, בלי דאגות אחרות?

בכתבה של ועדת החינוך כותב **קובי שטיין**: "אין ביום זה אפשרות להכניס תוכן חינוכי משמעותי, הן משום שהזמן לא מאפשר והן משום שרוב הילדים בוחרים

לשוב הביתה".

אז דבר ראשון, שנים על גבי שנים בתי הילדים היו פתוחים עד 13:00 וכן הכניסו תוכן חינוכי כמו פרשת שבוע, לימוד שירים חסידיים וכו'. בנוסף, ביום זה אכלו הילדים ארוחת צהריים בבתי הילדים. כך היו מוודאים שכל הילדים אכן הגיעו מביה"ס ואכלו ארוחת צהריים, ולא כמפי שזה מתנהל היום, שאין יכולת שליטה למדריכים שמגיעים לאכול עם הילדים בחד"א, לדעת מי הגיע מביה"ס (ולא חלילה נתקע שם), מי אכל, מי בחנות. אין לי כל טענה למדריכים, במצב הקיים אין יכולת להשתלט.

ישבתי וקראתי בשבוע שעבר את הכתבה של "משולחנה של ועדת החינוך" בנושא סגירת בתי הילדים בימי שישי, והאמת שלא הופתעתי.

עם המעבר לחמישה ימי עבודה לכלל חברי הקיבוץ, יצא מכתב להורי ילדי בתי הילדים שמספר כי מתוכנן מהלך ובו בימי שישי בבקרים, זוגון ג-ד ותלתון ה-ו לא ייפתחו בבוקר וילדי ג-ד מוזמנים להגיע

בבוקר לזוגון א-ב. בנוסף, בצהריים כל הילדים, א-ו, יגיעו עם סיום יום הלימודים ב-11:40 לחד"א שם יחכה להם איש צוות ויאכל איתם צהריים ובעצם, היום יסתיים ב-12:00.

למרות שכבר אז הבנתי שמספר הורים התנגדו למהלך, המהלך יצא לדרך.

כבר אז הבנתי שזה רק עניין של זמן עד שתגיע בקשה לסגור לגמרי את בתי הילדים בימי שישי. ואכן, לא התבדיתי. להלן התייחסותי:

לפני שבועיים קראנו בעלון כי המזכירות לוקחת על עצמה את הטיפול בנושא העבודה בקיבוץ.

בימי שישי יש עדיין ענפים שנאלצים לעבוד, כמו ענפי החקלאות והגיל הרך, בהם העבודה ממשיכה כמעט כרגיל.

בדרך כלל אני עובדת אחת לשבועיים בימי שישי, וכיוון שאני מנהלת יחידה ביום זה,

הביתה בכל יום ישירות מביה"ס, אבל זו לא אופציה!

ולגבי החיסכון ב- 30,000 ש"ח – יש כל כך הרבה דברים שניתן לחסוך בקיבוץ, בואו לא נתחיל מהחינוך.

אני פונה לחברי הקיבוץ, בין שיש להם ילדים במערכת ובין שלא, אם אינכם מסכימים עם מהלך זה - פנו בבקשה לנירית אפרתי, לקובי או לכל חבר מוועדת החינוך - והביעו את דעתכם.

אני מרגישה כי השינוי שנעשה השנה במערכת לא עובד. במקום לשוב להתנהלות הקודמת והטובה, לוקחים את זה עוד צעד וסוגרים לגמרי את המערכת. למה?

דבר שני, "רוב הילדים בוחרים לשוב הביתה".

יש דברים שאנחנו, המבוגרים, בוחרים עבור הילדים. אם הייתי נותנת את הבחירה לילדי, הם היו בוחרים לשוב

החוג למחשבת ישראל

החוג פותח בלימוד נושא חדש (וקצר): **א"י במשנתו של הרמב"ן**

ביום ד', כ"ז באב, (8.8) בממ"ד בית סביון.

לומדים חדשים מוזמנים להצטרף.

אברהם שטיין

לומדים וותיקים וחדשים בתוכניות מרכז הרצוג

הציבור מוזמן ביום ראשון הקרוב בשעה 20:00

הרצוג באים

למפגש, באולם אירועים, עם שרה עברון - מנכ"לית מרכז הרצוג, ומיכל וולף - התוכניות, להיכרות עם תוכניות הרצוג, ושיעור של הרבנית אמירה רענן

קניא - "לווית החי" ראית האחר כאנוף אלאה.

את המושג "לווית המת" כולנו מכירים, אך המושג "לווית החי" הרווח בהלכה כמעט ואיננו לומדים עליו. פעמים רבות, אם ניתן את דעתנו לעסוק ב"לווית החי" ייתכן ונוכל למנוע את

"לווית המת". **שיעור זה יתן היכרות עם לימודי היום הפתוח**

הוצאת אוכל לסועדים בבית בלילות שבת

קיבלנו מהציבור תגובות רבות המתייחסות בחיוב להקדמת זמן לקיחת ארוחת ליל שבת ביום שישי (שלעפרים). לאור זאת, החל משבת פרשת "ראה", כ"ט באב (10.8)

הוצאת האוכל לסועדים בבית תהיה במטבח בין השעות 11:30 ל-13:15.

אנו מבקשים לא לבוא לפני שעת הפתיחה.

ושוב תזכורת - במידה ויש שינויים בהרשמה (נוסעים / אורחים / שינוי מקום האכילה בין חד"א לבית או להפך) - אנא הירשמו ע"מ שנוכל להתארגן בהתאם.

דוסי-מנהלת ענף המזון

סיכון שאתה צעיר

בבה"ד 1 התקיים "אירוע משפחתי" של משפחת יניב ושמרית גדיש, חילוף משמרות,

שחר סיימה קורס קצינים ועמית התחיל.

בהצלחה לשניכם.

מחבקים ואוהבים

ועדת צעירים

הוספת שעות בריכה

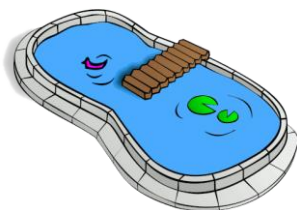
בשבוע הבא יתארחו אצלנו ילדי קייטנת לב בנימין, לכן הוספנו שעות שחייה נפרדות:

✓ ביום שני, כ"ו באב, (6.8) בשעה 14:00 - גברים

✓ ביום שלישי, כ"ז באב, (7.8) בשעה 14:00 - נשים

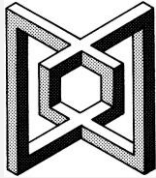
בברכה,

סיון לנג- מרכזת שירותים

יום כיף לנכדים - קיץ תשע"ח

סבים וסבתות יקרים. יום כיף לנכדים הגרים מחוץ לקבוצה

יתקיים אי"ה ביום ראשון, ח' באלול, (19.8.2018).

לקראת פעילות ביום זה, מי שיש בביתו משחקי חשיבה מגוונים מוזמן להביאם

סמוך למועד לדורית מונדרר.

לכבוד יום הנכדים תיפתח הבריכה במוצ"ש (18.8) בין השעות: 21:00 - 23:00

בתודה, רוייה ואיילת א.

פצילות הפקוד האצורים

➤ ביום שני, ט"ז באלול, (27.8) תתקיים במשטח בשעה 11:00 ההצגה "שבת הזהב"

מתיאטרון אורנה פורת. ההצגה מיועדת לגילאי 4 - 8.

מוזמנים ילדים, הורים, סבים וסבתות עם נכדיהם.

➤ ביום רביעי, י"ח באלול (29.8), בין השעות 10:00 ל-13:00 תתקיים הפעלה עם

מתנפחים בבריכה. המתנפחים מתאימים לגילאי 3 - 14, גם במים וגם ביבשה.

כולם מוזמנים - עפרה גוטליב

צפייה בסרט - "פרפרים"

לבית הדירות בו גר ג'וליאן, אספן פרפרים נדירים, מגיעות דיירות חדשות: אם

ובתה, אלזה. אלזה, הסקרנית, נמצאת רוב היום לבדה ומוצאת עניין בחברתו

של שכנה המבוגר, ובאוסף הפרפרים הנדיר שברשותו ...

ההקרנה ביום חמישי הקרוב בשעה 19:30 בממ"ד בבית סביון.

הציבור מוזמן!

טובה פניני - בית סביון, איילת אריכא - הגיל השלישי.

סיכום הפסטי-חבל / דוברות המועצה

ועד היום, בערב מרגש במיוחד. במסגרת מופע החימום של האירוע, הופיע **אליה גבאי**, זמר ויוצר צעיר, בוגר מזמור"ר,

שהראה כמה כישרון יש בו. בערב השני של הפסטיבל, הופיעו **האחים אסנר** במופע מחווה ללהקות הצבאיות ולצה"ל עם הזמרים האורחים **ירון לב**, **תמר שם-אור**, **אופירה גלוסקא**, **דורית ראובני** והדיווח של הלהקות הצבאיות **מירי אלוני**. פתחה את הערב וגם סגרה אותו חבורת הזמר הנפלאה של קבוצת יבנה, שעליה ניצח **חיים אסנר**, שנפרד מחבורת הזמר לאחר 14 שנים של עבודה משותפת, יצירתית ופוריה. בערב השלישי של הפסטיבל, נקבצו ובאו רבים לדשא המרכזי בקבוצת יבנה להפנינג הסיום, שכלל פינוק יצירה, משחקי חשיבה, משחקי שולחן וגיימבורי לקטנים. לעת ערב עלה להופיע בפני הקהל הזמר הגדול **שולי רנד**, שריגש בשירה ובסיפור וסחף אחריו את הקהל בשירה ובריקודי שמחה.

על כל השבוע הנהדר הזה ניצחה מנהלת תחום תרבות ותרבות יהודית במועצה ובמתנ"ס, **ענת יעקב**, שניהלה את האירועים ביד בוטחת, בשלווה, ברוגע ובשמחה על ההנאה שהמופעים הביאו לתושבי המועצה מקטן ועד גדול. ראש המועצה **משה ליבר** שיבח את ענת וצוות המתנ"ס, שעשו ככל שיכלו להצלחת הפסטי-חבל, תוך דאגה כנה ואמיתית שהמנגינה תגיע לכל רחוב ורחוב ולכל בית ובית ברחבי המועצה.

נתראה בשנה הבאה!

בשבוע שעבר התקיים במועצה, זו השנה השנייה, הפסטי-חבל במסגרתו נהנו מאות מתושבי החבל ממגוון רחב של הצגות, מופעים, סדנאות והרצאות בתחומי התיאטרון, המוזיקה והקולנוע לכל הגילאים – מהגיל הרך ועד הגיל השלישי. האירועים התקיימו בעזרתם הנדיבה של משרד התרבות, שמימן את שלושת הימים הראשונים של הפסטיבל, ומפעל הפיס, שסייע במימון יומו הרביעי.

היו אלה ימים מרתקים, כאשר אירוע רדף אירוע בחגיגה של תרבות, שסחפה אחריה קהל רב לאורך כל שעות היום ביישובי החבל. בשעות הבוקר של ימי הפסטיבל התקיימו הקרנות של שלושה סרטים מבית היוצר של הבמאי **מורדי קרשנר**, שליווה את ההקרנות והשיב על שאלות הקהל בסיומן. עבור ילדי החבל, התקיימו בשעות הבוקר ואחר הצהריים מופעים, מופעי תיאטרון ושעות סיפור, ביניהם המופע המוסיקלי "**אומרים ישנה ארץ**" בו השתתפו ילדי הקייטנות, שהציג בפניהם את אהבת הארץ. מופע מרכזי נוסף, ממנו נהנו כ-500 ילדים מכלל יישובי החבל, היה המופע הקסום והאינטראקטיבי "**אלומיני במוזיאון**", המשלב צינורות ואביזרי אלומיניום, שהתעררו לחיים מול עיניהם המשתאות של הילדים. הילדים יצאו מהמופע ומהפעילויות עמוסי חוויות.

בשעות הערב של ימי הפסטיבל נערכו מספר מופעים לקהל המבוגר, במסגרתם הופיעו בפני תושבי החבל "ענקי זמר" ששירתם כבר השאירה חותם בזמר העברי. בערב הראשון היה זה הזמר **אביתר בנאי** שנגע בראשית שיריו, מאז

אירוח מקהלת חזנים

בשבת פרשת שופטים, ו' באלול (17.8), נארח את
מקהלת מכון ת"א לחזנות בהנהלתו של נפתלי הרשטיק.

עדו עפרוני

מרפאה

אחות כוננת בשבת – אחות בית סביון

שעות קבלה של ד"ר דונסקי בשבוע הבא:

יום ראשון בין השעות 14:30 ל-16:45

יום שני בין השעות 14:00 ל-15:45

יום שלישי בין השעות 9:30 ל-13:00

יום חמישי בין השעות 08:00 ל-09:00 ו-14:30 עד 15:30

שעות קבלה של ד"ר קמינר

יום ראשון בין השעות 14:30 ל-16:00

יום חמישי בין 08:00 ל-09:00

שהשמחה במעונם

❖ חתונת אהד אפרתי ומעיין תתקיים ביום רביעי, י"א באלול, (22.8)
ושבת "שבע ברכות" פרשת "כי תצא", י"ג-י"ד באלול (24-25.8) - בקבוצת יבנה.

❖ חתונת מנור אניקסטר ושחר תתקיים ביום רביעי, י"ח באלול, (29.8)
ושבת "שבע ברכות" פרשת "כי תבוא", כ"א באלול (1.9-31.8) בקבוצת יבנה.
זיכרו: בשבתות של שמחות משפחתיות יש למשפחה החוגגת זכות קדימה לדירות אירוח.

המועצה האזורית חבל-יבנה

ד.ג אבטח מיקוד 79860 טלפון: 08-8622111, פקס: 08-8524343
מ.א חבל יבנה: hevel-yavne@hevel-yavne.org.il

הורים יקרים,

כחלק מקידום תחום החינוך בחבל, נבחרה המועצה להיות בין הרשויות הראשונות שמתחילות בימים אלה תהליך של בניית תכנית חינוכית רשותית תלת שנתית, המתקיים בשיתוף של משרד החינוך והמועצה.

בניגוד לתפיסה המיושנת של יישום תכנית חינוכית אחידה לכלל המוסדות ברחבי הארץ, כעת משרד החינוך הגיע להבנה כי לכל רשות מאפיינים ותפקיד חשוב בעיצוב הדרך החינוכית הנבנית בה. לאור כך, החליטו במשרד החינוך על מהלך של בניית תכנון חינוכי ייחודי לכל רשות. המשרד הגדיר מסגרת של 5 אשכולות חינוכיים, לכל אחד מהם הוגדרו כ-10 מדדים, ולכל רשות ניתנת האפשרות לבחור מכל אשכול מדד אחד או שניים שרלוונטיים עבורה, לגביהם נבנה תכנון תלת שנתי. התהליך מתבצע במספר פעימות, וכאמור, המועצה שלנו נבחרה להיות בין הרשויות הראשונות בהן הוא יוצא לדרך.

במסגרת כך, הוקם במועצה צוות מיוחד בו חברים: ראש הצוות - ראש המועצה משה ליבר, צוות מחלקת החינוך של המועצה, כלל המפקחות מטעם משרד החינוך (גני ילדים, בתי הספר היסודיים, על יסודי), מנהלי כל מוסדות החינוך של החבל, צוות המתנ"ס (מנהלת המתנ"ס ורכזי חוגים, ספורט, נוער ותרבות). הצוות פועל לצוותי משנה, שיעבדו על האשכולות והמדדים השונים שנבחרו, בשיתוף עם נציגי המחלקה לשירותים חברתיים, אנשי צוות חינוכי מהמוסדות השונים ועוד.

בשבוע שעבר התקיימה פגישת ההכנה הראשונה של הצוות, ולאחר פגישת הכנה נוספת שתתקיים בשבועות הקרובים, יתקדמו צוותי המשנה בבניית וקידום תכנון תלת שנתי, כל אחד בנושא שהוקצה לטיפולו. בסופו של התהליך תועבר התכנית הכוללת שתגובש לאישורם של ראש המועצה ומנהלת המחוז מטעם משרד החינוך.

המועצה משקיעה רבות על מנת להביא להצלחתו של התהליך, וכחלק מכך החליטה מיוזמתה לצרף אליו את הגב' דלית שטאובר, מנכ"לית משרד החינוך לשעבר, אשר תשמש כיועצת של המועצה ותפעל למינוף המערכת החינוכית בחבל לחדשנות, מצוינות, מתן מענה אישי ועוד. פעילותה של הגב' שטאובר תתבצע הן במישור המערכתי מול מחלקת החינוך של המועצה, והן במישור הבית ספרי מול צוות בתי הספר עמיחי ונועם-חבל יבנה.

אנו בטוחים, כי התהליך והתכנית החדשה שתבנה יסייעו לנו להמשיך ולהצעיד את תלמידי החבל למצוינות והישגים לימודיים וחברתיים. נמשיך לעדכן אתכם בדבר התקדמות הדברים.

ד"ר רבקה טאוב

מנהלת המחלקה לחינוך במועצה

משה ליבר

ראש המועצה

אזה קילפי

מפינית: רמי סערי

אני מחבבת אנשים שדעתם פתוחה.
אנשים המסגלים לומר: מה?
באמת? בחיך. ממש לא ידעתי.
זה בכלל לא עלה על דעתי.

דעת פתוחה היא יותר מחכמה,
יותר מלהיות צודקים,
יותר מ"אני הרי אמרתי"
ומ"ידעתי את זה כבר בשנת..."

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com עד "רביעי בארבע"